

На чему САД и Немачка-ЕУ, заснивају уверење да ће санкције према Русији бити делотворне и како је Русија одговорила на ове претње, теме су овог текста.

Здраворазумски, када било ко каже „увешћемо санкције Русији“, онај ко то чује помисли да је то немогуће. Али како то заговарају САД, Немачка и Велика Британија, важно је да разумемо због чега они верују да је могуће уздрмати Русију санкцијама, упркос што сваки обичан човек мисли да је то немогуће.

Конструкција запада је следећа:

1. повлачење капитала из Русије и последично обарање вредности рубље,
2. обарање цене нафте и последично смањење прихода, нарочито буџетског, од нафте и гаса, уз то немогућност да Русија пласира те количине енергената и разних метала у одговарајућем обиму на друга тржишта,
3. као последица претходних мера поскупљење капитала за пословне банке у Русији и тежа отплата кредита за највеће привредне системе као што су Гаспром и Ростњефт,
4. веће камате по којима се руске банке задужују последично значи преливање капитала из Русије ка западу и што је још важније, знатно поскупљење капитала за привреду Русије,

5. као последица претходног, долази до смањења инвестиционе активности, а то значи заостајање у развоју бољих предузећа, до банкротства за мала и средња предузећа,

6. ствара се клима да се овакав негативни сценарио може одбрани само продајом девизних резерви ради одбране курса рубље, чиме се додатно угрожава стабилност државе,

7. предвиђа се да онда укупни негативни показатељи покрену лавину незадовољства код грађана, макар у Москви и Петрограду, међу тзв.елитом друштва,

8. и у финалу Русија или добија руководство које је на страни запада или Путин спушта лопту и пристаје да преговара пре укидања санкција, што значи да признаје пораз.

Шта су западне државе постигле:

1. Вредност рубље је смањена за око 30% у овој години у односу на долар,

2. Централна банка Русије је у овој години, закључно са 10.11.2014.продала преко 80 милијарди долара резерви за одбрану курса рубље. Дакле, тачно како су на западу предвидели, девизне резерве се топе, а рубља ипак пада,

3. Цена нафте је услед пре свега повећане производње САД и Саудијске Арабије пала за око 22 долара по барелу, што је у протекла два месеца утицало да девизни приход Русије буде мањи за око 14 милијарди долара,

4. Рејтинг агенције смањују своје оцене за Русију и банкарски сектор. Опет, све по плану, што би требало да доведе до тога да је задуживање код западних финансијских центара (они воле да кажу „међународних инвеститора“ - као да су они цео свет) скупље.

Веће су камате.

Да се руководство Русије ослонило на „опште познату ствар“ да тако огромну земљу није могуће држати под санкцијама, ствар би се потпуно отела контроли. Али није. Путин је одлучним потезима кренуо да анулира штетна дејства запада и да зауставља „унутрашња финансијска крварења“.

Од историјског значаја је став Кине да је њихов апсолутни спољнополитички приоритет помоћ Русији, како санкције запада не би дале жељене ефекте.

оје су контра-мере предузете;

које се кренуло у пројекте са Кином, којима се обезбеђује пласман извозних роба и
којима се улази у заједничке огромне инвестиције,

2. Склопљени су нови аранжамни са Индијом и Ираном, а сада је већ скоро свакодневна вест да се склапају нови и нови међудржавни споразуми са државама изван контроле САД,

3. Почетком новембра ограничена је „одбрана рубље“ на највише 350 милиона долара дневно. У претходним данима гувернерка је продавала 2,5 милијарди долара дневно (дакле обим је сведен на седмину), а само у октобру централна банка је продала невероватних 29 милијарди долара. Само неколико дана касније, од којих су само два била радна дана, објављено је да Русија више уопште неће продавати девизне резерве ради одбране рубље. Тиме је најопаснија рана затворена.

Мала дигресија, зато што сам свестан да просечан читалац не разуме да је кључни напад на Русију и на све остале државе, преко монетарно-финансијске сфере, а још мање разуме размере тог напада. Тек ту и тамо запад користи бомбе, баш зато што је онда свима јасно шта се ради. То видимо на примеру: огромна акција обарања цене нафте, уз повратне негативне утицаје и на саме креаторе, за два месеца укупно је нанела штету Русији од 14 милијарди долара. А оно што је урађено добровољном применом неолибералне доктрине у лику гувернерке централне банке Русије, за само један месец, износи 29 милијарди долара.

Или поређено са реалним инвестицијама. Огромне, спектакуларне инвестиције, које су договорене са Кином у Сибиру, чија реализација захтева 4 године и око 70 милијарди долара је мање од губитка новца у 10 месеци ове године због погрешне монетарне политике, који износи преко 80 милијарди долара!

Приватизација је важан механизам окупације и то грађани у некој мери разумеју (погрешно мислећи да су ту главни проблем тајкуни, а у ствари и ту је главни корисник пљачке страни капитал), али је то многоструко мање од одлива капитала и уништавања сопствене привреде које се одвија преко монетарно-финансијске сфере.

4. Пре три дана у Пекингу, уочи самита АПЕЦ, је потписан нови сет веома важних уговора између Кине и Русије, али је далекосежно најважнији споразум по коме највеће руске банке могу да се ослоне финансијски на кинеске финансијске институције.

Тиме је у потпуности отклоњена опасност задуживања по високим каматама и сасвим обесмишљен напад обарањем рејтинга, пошто ти рејтинзи важе и узимају се у обзир само у западним финансијским институцијама. Последишно, никаквог недостатка капитала за привреду Русије неће бити, нити ће он поскупети.

Као бумеранг, једина последица ће бити да су западни финансијски центри изгубили два важна клијента (Сбербанк и ВТБ).

5. Наставља се избацивање долара у свим трансакцијама у којима је то могуће, а могуће је све више.

Према томе, Путинову смиреност у јавним наступима не треба сагледавати само као део његовог карактера и претходне КГБ каријере, него и као резултат огромног рада великог броја људи који раумеју савремени свет и срећне околности да је Кина све то сагледала 15 година пре Русије и да је способна и сасвим спремна да се супротстави западу.

Пред Русијом су следећи задаци да би обезбедила у наредним годинама развој и стабилност:

- Наставити са чишћењем свих важних институција од неолибералног приступа,
- Увести домаће платне картице,
- Исконтролисати изношење капитала од стране „средњих тајкуна“,
- Обезбедити већу ефикасност буџетских инвестиција,
- Даље сасецати корупцију, нарочито на средњим нивоима,
- Снажно кредитима номинованим у рубљама подржати домаћу привреду, сада када је запад обарањем рубље учинио да је увозна роба прескупа,

- Наставити са значајним улагањем у истраживачке делатности, како би се обезбедило повећање извоза роба и услуга које нису базиране на сировинама и прерађивачкој индустрији.

Војно-стратешке ствари се одвијају оптимално, па то сасвим остављам по страни, а подразумева се да ништа од оствареног и набројаног, без снажне и модерне војске, не би било могуће.

Напор који ће Русија учинити у наредним годинама је провоциран западним санкцијама како би се смањили њихови негативни ефекти, али средњорочно и дугорочно гледано, резултат ће бити сасвим супротан очекивањима САД, Немачке-ЕУ. Русија ће модернизовати своју економију у најбољем смислу те речи и постићи висок степен унутрашње стабилности.

На другој страни, најслабија карика ће бити Немачка, која ће већ у наредним месецима ући у велике унутрашње политичке проблеме, због отпора санкцијама према Русији који ће назадрживо расти. Немачка је буквално пред дилемом: ући у рецесију због санкција према Русији, или одустати од подршке САД у спољној политици. Ломови су неизбежни у оба случаја.

Ова 2014. година је тренутак када је Титаник глобализма ударио у санту. И као што знамо, то је било погубно само за оне који су се били укрцали на тај брод, али не и за бродоградњу у целини.

(Бранко Павловић – Фонд стратешке културе)